

tallene Ret til at være medbestemmende. Det kunde naas ganske simpelt ved blot i § 2 at forlange, at der skulde vælges ved Forholdstalsvalg og ikke ved umiddelbare Valg, som der staar, og ved i § 3 tillige at fastslaa, at ved Forholdstalsvalg valgte de Valgmænd, der atter senere rundt omkring i Stifterne og i Kjøbenhavn vælge Kommissionens Medlemmer. En saadan Bestemmelse var meget nem at sætte ind, kun det vilde den jo forudsætte, som det ogsaa er udtalt af det ærede Medlem, at der mindst maatte være 2 Valgmænd; men det var heller ikke for meget. Der var jo end ikke noget i Vejen for at lade samtlige Menighedsraads Medlemmer i et Stift være dem, der i Forening efter Forholdstalsvalg valgte de to Lægmænd, der skulde sættes ind i Kommissionen. I hvert Fald vilde der ikke være den mindste Vanskelighed ved at lade to fra hvert af disse midlertidige Menighedsraad træde sammen og vælge Valgmændene ved Forholdstalsvalg. Det blev ingeniunde det ængstende store Apparat, som Ministøren talte om.

Af de Grunde, jeg her har givet, ville ærede Medlemmer se, at jeg ikke heller kunde føle mig tilfredsstillet ved at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) har foreslaaet. Jeg kan se, at det viser en Villie til at forsøge paa at naa til Forstaaelse, og derfor vil jeg ikke stemme mod hans Forslag. Ved Siden deraf kunde det heller ikke falde mig ind selv at stille saadanne Ændringsforslag til det, som gjorde det mere brugeligt for mig. Thi vil man virkelig opnaa, at vi her skulde komme til Forstaaelse, sker det sikkert ikke ved nu paa væsentlige Punkter at stille Ændringsforslag, om hvilke man med absolut Sikkerhed kan sige, at de ville blive forkastede her i Tinget. Saa vil man netop have lukket Vejen for senere at naa til en Forstaaelse. Som det ærede Medlems Forslag nu foreligger, kan jeg ikke se andet, end at man ved det formelt har ryddet Hovedhindringen bort. Rent formelt kan man nemlig sige, at Loven om Menighedsraadene vil kunne komme til Behandling i Kirkekommissionen, uagtet de Medlemmer, der ere bestemmende for denne Kommission, blive valgte efter de Regler, som ere fastslaaede i samme Lov om Menighedsraadene; men i Realiteten vil det ikke ændre eller bedre det mindste. Man vil bare naa at faa en Dom om Menighedsraadsloven efter at man har faaet etableret en Domstol, som dømmer i sin egen Sag. Man laver Menighedsraad, som

jeg ikke efter de Regler, hvorefter de ere valgte, kan tro, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds virkelig vil betragte som betryggende Udtryk for, hvad den kirkeligsindede Del af Befolkningen mener; man lader dem vælge en Domstol, der senere skal afgøre, om saadanne Menighedsraad skulde blive bestaaende. Man plejer jo dog i det hele at betragte det som lidet heldigt at vælge Dommere til at dømme i egen Sag, og det forekommer mig, at det netop er det, som det ærede Medlems Forslag gør. Derfor kan jeg ikke føle mig tilfreds med hans Forslag, og derfor vil jeg vel ikke stemme imod det, men jeg kan heller ikke stemme for det. Uagtet jeg i og for sig vilde finde det maaske lidt bedre end de Forslag, den ærede Minister har stillet, vil jeg undlade at stemme, fordi jeg, hvis Sagen paa Grundlag af det ærede Medlems Ændring laa for til endelig Afgørelse her i Tinget, ikke vilde kunne give den min Stemme.

Dinesen: Da denne Sag forelaa til Forhandling for nogle Dage siden, fulgte jeg det Raad, den ærede Minister gav Tinget om at lade denne Sag gaa videre uden Udvalgs Nedsættelse og stemte derfor mod Udvalg. Jeg ser nemlig hele denne Sag saaledes, at det her ikke alene drejer sig om disse Realiteter, som Forslagene indeholde, men at det særlig drejer sig om at holde Banen aaben for fortsat Forhandling mellem Tingene om disse Spørgsmaal. Det var mig forgangen Dag ganske klart, at havde dette Ting fulgt den Tilbøjelighed, som jeg paa den Tid skønnede var til Stede hos det, til at ville forkaste det Forslag om kirkeligt Udvalg, der var kommet hertil fra Landstinget, ser jeg ikke rettere, end at saa vilde Vejen være afbrudt for en fortsat Forhandling om de kirkelige Spørgsmaal i alt Fald i denne Rigsdagssamling. Da jeg nu er af den Formening, at dette vilde være uheldigt, og at det tværtimod af mange Grunde foruden de, hvortil selve Forslagene ere knyttede, vilde være særdeles hensigtsmæssigt, at Forhandlingen blev fortsat, har jeg ment det rigtigst at følge de Raad, som den ærede Minister har givet os. Jeg vil altsaa ogsaa fortsat stemme med ham for det Forslag, som foreligger, idet jeg ønsker, at Forhandlingen om disse Spørgsmaal vedblivende maa kunne blive fortsat, og at der maa blive gjort alvorlige Forsøg paa at opnaa Forstaaelse mellem Tingene og mellem Tingene paa den ene Side og den ærede Re-